

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptoriu[m] Nico. [de] Lira ordinis seraphici Francisci/
siue Expositio tripharia breuis vtil[is] in decalogu[m] legis
diuine**

**Henricus <de Frimaria>
Nicolaus <de Lyra>**

Colonie, 19.05.1495

Octauum Preceptum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31207

II OCTAVIUS

etiam si quilibet esset in solidum obligatus. et ille cui facta est solutio debet credere actioni ei quod soluit. scilicet de furtis. Si plures. Et sic prout qualiter sit confundendum de transgressione huius precepti.

OCTAVIUS preceptum est. Non falsum testimonium dices. ubi secundum Augustinum prohibetur oculi nocimetur quod quis per falsitatem oris ledit proximum. In secundo autem precepto prohibetur mediam per falsitas respectu dei punitur cadit sub processu. Ad cuius euidentiam maiorem est sciendum quod secundum Augustinum non solum prohibetur hic mendacium sed etiam omne nocimentum oculi. Mendacium ei non solum committitur in verbis falsis secundum Augustinum. verum etiam in opibus simulat. quod secundum ipsum mendacium est christianum se dicere et operari non facere. 22. q. 5. Laudete. et proinde Iohannis. t. Ideo primo est ostendendum quomodo fiat istius maledicti transgressio in verbis mendosis. Secundo quomodo in verbis mendosis proximo nocuuntur. Tertio quomodo in factis simulantur. Et secundum ista tria istud preceptum habet triplicem expositionem ut videatur in processu. Propter ipsum scientiam est quod in verbis mendosis istud preceptum transgrediuntur nouem genera hominum. quorum tria offendunt in mendacio perniciose. tria in officioso et tria in iocoso. quod patet. Nam circa mendacium perniciosum primo offendunt illi qui mentiuntur contra fidem veritatem. ut qui dicent christum non esse natum de virginine. et huiusmodi. Secundo circa hoc offendunt illi qui per mendacium ledunt propriam famam et honorem. sicut est mendacium false

PREEEPTUD

detractonis vel falsi testimonij in causa criminali.
Ad cuius evidentiā maiorē est sciendū quod omne meda-
cium quod in iudicō dicitur de his que ad iudicium pertinet pre-
teri oculos; et pniciosum et mortale. quod subiungit veri-
tatem iudicij quod cedit in pnicie totius cōicat. Ex quo p̄
quod siue index siue testis siue actor vel et p̄/
curator si in iudicō falso dicatur. index falsaz sententiā
pferēdo. p curator falsaz causaz defendēdo. istud
pceptū transgrediunt et mortaliter peccant: et tā index
quod testis quod est adiudicat tenet ad iteresse illi quod in iuri-
ria passus est: imo sicut in iura testis falso famis efficiat
ut p̄. 3. q. 5. Constitutum. Et h̄c evens sententiā la-
tasit h̄c eū: alias nō. ut dicit Joh. ibidē Scīdū et
quod testis mortaliter peccat nō solū mentēdo et verita-
tem negando. sed et pietatem occultando. extra de-
crimine falso. ca. i. quod intelligit de teste in iudicio
req̄sito. ut dicit Joh. ii. q. 3. Quisq̄s. ¶ Tertio cir-
ca idē offendūt illi quod p mendacium ledunt p̄ primū
in rebus exterioribus sicut illi quod aliquem falso deferūt
iudicivel tyranno vel quod falso testimonium contra
aliquem in causa pecuniaria deponūt ex quibus p̄ mis-
mus p̄ anificat. ¶ Secundo circa mendacium offici-
osum p̄ mo offendūt illi quod ex quadam pietate mente
unū p̄ seruanda p̄ primivita. ut si quis videat hoīez
queri ad mortem: dicat se non vidisse eum. ¶ Tercio
circa hoc offendunt qui mentiuntur p̄ con-
seruanda hominis continentia. ut si p̄ govolēti eā
deflorare mentiaſ se ecce iugata. ¶ Tertio circa h̄c
offendūt illi quod mentiuntur p̄ seruanda hoīis exteriori
substantia. ut si quis videns predonem velle aliquem

L 1

OCTAVIO

spoliare. dicit parcas sibi q[uod] non portat pecunia. ¶ Tertio circa mendacium iocosum. p[ro]mo offendunt illi qui mentiuntur pro relevando merore et tedio sicut aliqui qui aliqua ludicra fingunt ut hominem melanconicum exhylarent. ¶ Secundo circa idem offendunt illi qui mentiuntur pro aliquo solato. sicut illi qui cupiditate aliis complacendi fingunt aliqua iocosa mendacia. ut eos ad risum provocent. ¶ Tertio circa idem offendunt illi qui mentiuntur ex adulacione sicut illi qui falso commendant hominem ut ex his magis placeant. Unus ad maiorem evidenter predicatorum tria sunt per ordinem inqrenda. ¶ Primus est quod et quo sunt genera mendaciorum et quot illorum sunt mortalia vel venialia. ¶ Secundum est tertius pro liberatione hominis a quoque periculo sit dicendum mendacium officiosum quod est veniale. ¶ Tertium est quomodo antiqui patres Abraam Isaac et Jacob qui videntur esse mentiti a mendacio excusentur. ¶ Ad primum dominum quod Augustinus in libro de mendacio distinguuit octo genera mendaciorum. quod tamen omnia comprehenduntur sub una distincione in generali quod ponit 22. q. 5. quod talis est. Nam mendacio aliud est perniciosum siue malignitatis. aliud iocosum siue levitatis/aliud officiosum quod est pietatis. Sub mendacio autem perniciose comprehenduntur tria prima generalia mendaciorum et illa semper sunt peccata mortalia. quod patet. Quod primus contraria directe dilectorum dei. Secundum autem et tertius contrariant electioni proprii sui ut patet ex supradictis. Sub secundo scilicet ioco continens alia duo puta quartum et quintum. quod ex genere suo

PEREEPTUS

Si venialia. Iz ex circumstantia aggrauante qn p
sunt fieri mortalia: vt si qs libidinis sola metuenda fal-
lendis libidinis sine causay lutilitate sibi finē consti-
tuat huiusmodi. Sub tertō aut sc̄ officioso q̄tis
nenī sextū septimū / octauū. q̄ Iz b̄z se sint venialia
pfect̄. tñ q̄ renūciauerūt pompis seculis cōm glo-
sam. 22. q. 2. Ne quis arbitret̄. efficiunt mortalia
Qui videt concordare magister sententia p̄ i. 3. di.
56. dic̄ illud mendacū quod fit pro cōmodo al-
teri⁹ perfectis dicitur esse damnabile. idem dīc
de mendatio locoso. Sed istud non est v̄x cōm
se per se loquendo cōm sententiam theologoz qz
nec perfecto stat⁹ nec intentō act⁹ mutant speciem
peccati: Unde illud qd̄ est veniale in layco non p̄t
esse mortale in clerico vel i religioso per se loquen-
do nisi forte ppter scandalū qd̄ i mendatō iterdit
annectit. Iteratio et̄ act⁹ non facit pctm mortale
pprietz ad hoc disponat ⁊ sic potest intelligi dicitur
magistri q̄ mendatiū locosum vel officiosum ē dā
nabile perfect⁹ non qdē per causaz qz causet pctm
mortale. sed solū dispositiō q̄ iteratio ad mortale
disponit. Ad fīm dōm q̄ ppter liberatōez hoīs a
quocūq̄ periculo non est dōm mendatiū officio-
sum. Un Aug⁹. Ne qs arbitret̄ pfectū ⁊ spūalez
hoīem p̄ ista typalivita morte cui⁹ suay lalteri⁹ no
occidit aīa debere metiri: se qd̄ aliud. tē. 22. q. 2.
Et apostol⁹. Non sūt facienda mala. vt eu eniat
quecunq̄ bona. Nec etiam venialiter peccare. vt
22. q. 2. Faciat. Augustin⁹ libro de mendatio Et
23. q. 5. Lū homo. i fine. Aug⁹. ad Macedonii

L. 2

OLLA VGD

Löstae autem quod oī mendacium cum sit malum semper non per apostolū excusari. et ido mentes prefectas ratione amore debet in pietate fundari. quod nunquam vel leuiter metianus pro quoque piculo evitando. Nam semper Augustinū in hoc casu non est metuendum. sed virtus prudenter celari per sub tanta verborum dissimilatioē. ut dicit Augustinus. libro de vera religione et in questionibus super Genesim. ubi dicit cui Abraam afferuit uxores suā esse sorores eius. virtatem prudenter celare voluit non metiri. Soror enim eius dici poterat. quia filia fratris erat. ut ipse metet Abraam dicit Genesim. Ille genuit Abraam et Nachor et Aram. Et post duixerunt Abraam et Nachor uxores. Nomen uxoris Abraā: Saray. et nōn uxoris Nachor. Melcha filia Aratz patris Melche et Jeschaeid est Saray cognominata Jeschae. Ad tertium respondeat Augustinus. in libro contra mendacium. Nam ut ipse dicit intelligendum est sanctos patres illa proba dixisse non intentone fallendi. si figuraliter et prophetice. Nam Abraam excusat quod dicere sereuerum cum pueru vel quod prophetice hoc dicere vel quod firmiter credidit quod deus eum in morte resuscitaret sciens permissionē diuinaz cassari non posse quod sibi dictum est: in Isaac vocabis tibi semē ut p. 22. q. 2. ca. Abraam. Jacob etiam dicendo se primogenitum non est mentitur. quod non dicere primo genitum ratione iustitiae: si iure emptōis et legitime commutatis. Sicut dicitur Christus Ioannem esse Iohannem non in persone veritate. sed in virtutis imitatione. ut patet. 22. q. 2.

~~OLLA VGD~~ Ascendit expositioē. Nota quod in verbis

PERELEPTVID

Primo noctuis offendit duodecim gna homin: q
rū pma sex ledit fraternā fidelitatē. qd p3 C **N**a
pmist̄ q offendit, p̄imū suū deridendo & subsan
nādo q timere debet illō subsannās subsannabī
& deridēs deridebit. **S**cōist̄ q bona dictar fa
cta, p̄imi conant̄ diminueret illa p iudicij teme
rariū quertere: qd est enorme pctm. qr p h hō sibi
ysurpat diuinū honorē/diuinā sapientiā & iusticiā
qr rō pdictor̄ soli d eo cōuenit q ē arbit̄ & cognitor̄
secretorum. **T**ertij st̄ q falsa pditōe sub specie
amor̄, p̄imū qñq latent̄ tradit̄ & isti ist̄ siles. Ju
de q p osculū sub sp̄c amor̄ xp̄m pdidit. **Q**uar
ti sunt q p iudiā & odiosaz detractōem famaz p̄xi
mi denigrat. Et lz detractio sit pctm oris. propt̄
excessum tñ criminis pctis oris non cōnumerat q
st̄ numero duodeci. s sub homicidio reponit: ut
visum ē. **L**ui' rō est: qr sicut vpera uno flatu tres
hoies occidit: ita tria homicidia spūalia inyna de
tractione cōmittunt. qr d etractor̄ seipm & audien
re & cū q detrahityt frequentī i mente audientiū
spūaliter occidit. **Q**uinti sunt q p̄imū pñicis &
improperijs perturbant. & isti spiritualiter in faci
em christi spuunt & sputis & borum suoꝝ amabilē
eius faciez inficiunt. **S**exti sunt q per liuorem
yl arrogantiā p̄imum indebite reprehendunt &
omes isti ledunt fraternam fidelitatem. **A**lii sūt
qui p̄imum verbis duplicitibus & simulatis deci
piunt pretendendo amorē in facie. sed gerunt liuor
em i corde. De quibꝫ dicit propheta Labia do
losa in corde & corde locutisunt. Doloris enim cor
L 3

DE LEXICO

mel licetū gerit i ore felleum aut̄ cor gerit in mente
¶ Sc̄disit q̄ proximū verbis rixosis ad iracūdias
puocant. q̄ qdem verba tria mala causant ¶ Quā
mū est q̄ p̄ verba rixosa pax cordis tollit et fraterna
dilectō minoratur. ¶ Sc̄m̄ est quia tales rixosi
in mente consueuerunt esse obstinati/quia nec ab
alijs doctoribus volunt dirigi/nec pro suis defel-
ctibus reprehendi. ¶ Tertium est q̄ isti per men-
tis obstinationem magis in suis defectibus insi-
stunt/z plus ceteris in peccatorum nexibus ligan-
tur. ideo de mente obstinata dicit Psalmista Fiat
ei sicut vestimentū quo operitur: et sicut zona qua
semper precingit In quo euidenter ostendit q̄ ta-
les obstinati et peccandi consuetudine et peccato-
rum nexibus plus ceteris constringuntur ¶ Ter-
tii sunt qui verbis procaciis et lascivis inuerecun/
de prolatis proximū scandalizant et mentis inte-
gritez corrumpunt. quod quantū sit peccatum hoc
ostendit dñs Math. 18. dicens oculū dextrū/ma-
nū/z pedem eruendos et abscondēdos ppter scāda-
lū evitandū. Nam per oculū intelligit ille q̄ nos i
actibz spiritualibz dirigit. per manū intelligit ille
q̄ nobis vite necessaria ministrat: per pedem vero
ille qui acus nostros exteriores disponit. Et qui
libet istorū quantū cunq̄ sit necessarius. tamē ipsi-
us amor propter scandalū ē abscondēd' ¶ Quar-
ti sunt discordia inter homines seminantes. quod
pctm dñs iter oīa alia magis detestatur sicut per
oppositū de concordia et charitate et cordiū vni-
te maxime delectatur. Unde isti reuera ch̄ristum

PERECTVD

plus perturbant quod ille quis latus eius laticea ape
ruit/vel qui cum cruci clavis affixit. Luius ratione est
quia tales eius sanguinem evacuat per que oia
pacificauit siue que in celis sunt siue que in terris.

Quinti sunt qui malis consilijs hominem ad pec
candum induunt: **S**exti sunt quod salubre consilium
et cetera pietatis opera primo subtrahunt sicut non
corrigere delinquentes non sed dare lites/non instru
ere ignorantibus/r huiusmodi:

LETTRE A tertia expositio est aduertendum quod i
facte simulatis offendunt duodecim genera homin
orum quattuor offendunt sub specie simulate
sanctitatis. quattuor sub specie simulate veritate.
quattuor sub specie simulate iusticie et equitatis.
Circa primum modum offendunt indigne co
municantes. Nam tales deo maiore iniuria*z* fa
ciunt quod iudas qui ipsum tradidit. quod pat*z*. quod
castrum dei scilicet mentis puritatem in qua deo
maxime electatur hostibus tradunt et ipsum de
um de cordis hospitio turpiter ejiciunt propter quod
tales per sumptionem sacramenti nec in gratia/
nec in virtutibus fecundantur sed in peccatis po
tius obdurantur. quod aperte figuratum est in ma
na celesti que liquefiebat ad solem/et arescebat ad
ignem. In quo designatur quod mens que cum de
uotione et puritate ad sacramentum accedit in do
nis et gratiis fecundatur. que vero cum cupidita
te et ardore concupiscentie ad sacramentum acces
dit: in peccatis per subtractionem gratie obdu
ratur.

2 4

COLLAUGIO

Credo circa hoc offendit inde uote orates. qd
Isayas reprehedit cum dicit. Populus habens me ho-
norat. cor autem eorum loget a me. Unde hoies tales se
ipos effectu orationis periret deo nauseam generant.
qz orationem tepidi cordis abominabitur dominus apostoli 3.
Utrum frigidus esses/ a calidus. Gregorius frigidus p
cupiscere carnis reprehensionem a calidus p charitatem
inflammatus est. qz tepidus es incipiatur te euomere ex ore
mea. **E**rrō circa hunc offendit nimis subypsis in bo-
nis actibus suis complacetes. et tales propinatis deo non videntur
nisi editum cum sparsa in carnis. huius miratus et felle
num cum iudeis. **Q**uarto circa hoc offendunt illi
qui laudem humanam vel utilitatem propriam in
bonis actibus expetunt. qz oes actus virtutum misera-
biliter corrumpunt. qz nullus actus est a deo virtuosus
qn in virtute degeneret si in ipso vel complacentia pri-
pria/ vel laus humana seu terrena cupiditas vel
comoditas attendat. Et isti taliter contumelias deo
faciunt. qz arborum honestatibus per diuinam gram
in hoie plantata euellunt violenter et in ortu dyabolici
reponunt. **C**irca secundum modum sub specie
sciz simulate veritatis. primo offendunt illi qz ex hu-
mano timore retrahunt a libera veritatis confe-
ssione secundum quem modum et discipuli anteque essent
in gratia spiritus sancti confirmati a christo fugerunt.
ubi beata Virgo sola immobiliter persistit. Unde dicit
Anselmus. sola fides ecclesie per illud triduum iconi-
cussa remansit cum aliis discipulis lapsi essent. et per
hochanc prerogatiuam premeruit. qz sicut eius filius
totius nature humane est reparator. ita ipsa a tota

PRECEPTVM

natura feminea triplicē defectū exclusit / et ē in tri-
plici pfectōe singularit̄ sup oēs viros ineffabiliter
sublimauit. qd p3. Nā natura feminea ē fragilis
ad resistēdū/mollis aut ad pseuerādū et parui iu-
dicij ad ɔsulēdū . ideo vulgo dī q femina cito cō-
sulit. Et raro meli elegit. Hūc autē triplicē defectū
a natura feminea abstulit cū ēā ch̄rist̄ sup virile
pfectōem discipuloꝝ xp̄i singlārī sublimauit. qd
p3. Nā in tolerātiā pfectōis et in ɔstātia fidei et de-
lectōis/aut etiā in pspicatia iudicij et electōis ipos
discipulos a ch̄risto electos incōparabilit̄ excessie
qd p3 ex hoc qd discipulis pre timore morti fugi-
etibus et in fide vacillantibꝝ . ipa icōcussa p̄stitit/et
in omni casu semp meli elegit. quo d euiderer p̄t
ex hoc q salutē humani generis i passione sui filii
p̄celegit volens ipsum maḡ acerbissima pena pa-
ti. q̄ genus humanum nō redimi. C Secundo
circa hoc offendunt illi q sub specie zeli p̄tuosi ali-
os alacriter rep̄hēdunt cum tamen multoties ex-
odio et liuore hoc faciat q̄uis ex charitate latēter
pcedere videantur. C Tertij ex hoc offendunt q̄
ex amore p̄uato excessus aliquoꝝ excusantyl atte-
nuāt. alioꝝ vero excessus qnq̄ magis aggrauat̄
q̄ oportet. C Quarto circa hoc offendunt qui si-
mulate et ficte p̄xinoꝝ p̄speritatibꝝ congaudene
yl ficte ipsoꝝ aduersitatibus condolēt/quam qui
dem fictionē dñs terribilit̄ detestatur. C Circa
tertium modum sub specie similate iusticie. pmo
offendunt illi q iusticiam vēdūt sicut multi indices
et mali adiūcati q̄ nelūt facere/yl etiam defensa/

DE LAUDIBUS

re iusticiā. nisi p emolumēto terreno. ¶ Secūdo offendūt illi q iusticiā deprauāt. sicut malū iudex q ex odio pūato nō ex amore iusticie reū p dēnat. q vnicq ex hoc creatū homicidij incurrit. v'l malū ad uocat q sciēter malā causaz suscipit defensandā. q tenet ad interēsse illi ptra quē aduocat. ¶ Ter tio circa hoc offendūt q malis pūilijs v'l iniqs statutis ledūt pxiomos. Et tales mortaliter peccāt. et tenent ad restitutō em illis q p statuta talia dā nificanf. nectalia statuta merentur nomē legj. hmagj iuriōse machinatōnis nomē habēt. Lex em̄ Icōm Isidōr debet esse talis q cōi bono pfi ciat z vnicuicj iura sua pseruet. alias non dicitur lex s; potius corruptela. In hocetiā p̄tm icidūt q religiosis z christi pauperibus detrahūt v'l qui alios ab eo p beneficētia auertunt dicentes ipos alioz elemosinis nō indigere cuz magnas structuras faciant. qui nō aduertunt cum quanta parcūtate victus z vestitus hoc faciant z q̄s sincero affectu dei honorēt q etum statū d eo famulantium in talibz intendūt. ¶ Quarto circa hoc offendūt illi qui contra libertatem ecclesiasticā aliqua edita scienter faciunt. z hoc sit tribus modis prout libertas ecclesiastica consistit in tribus. ¶ Primum est q clericus verberari nō debet vnde q fecerit v'l fieri mandauerit. v'l etiam faciētem p pos senō impediuerit. excōicatus est ipo iure. ¶ Se cundū q clerici ad iudiciū ciuale trahi nō possunt. ¶ Tertiū q clerici ad exactiones publicas non sunt obligati. ¶ Unū si q̄s statuerit q clerici possint

PELEPTVO

Quenam in ciuili iudicio vel etiam prohibere directe vel
indirecte quod clericus causam suam in foro ecclesiastico
prosequi non posset vel debet dare exactiones vel tenere vigiles pro custodia ciuitatis tales ipso facto sententia canonis incurrit extra de-
sententia excommunicacionis. Grauem

DOMINICUS preceptum ē. Non concupisces
rem proximi tui. Ubi licet explicite prohibetur concupiscentia oculorum in re
aliena. impicit et tamen prohibetur universaliter
omnis concupiscentia sive cupiditas male voluntatis respectu rei alienae nam superius in septimo
precepto prohibuit cupiditatem operis. hic autem
prohibet cupiditatem cordis. Et est notandum
quod hic non prohibetur concupiscentia que innascitur ex corruptione somnis vel delectatione sensu
alitatis quia impossibile est quod iste concupiscentie
non sint in nobis propter naturam corruptam. sed hoc prohibet concupiscentia et appetitus quod innascitur ex sensu rationis. Et hoc preceptum similiter habet triplicem expositionem.

Concupiscentia prima est. Non concupisces rem proximi tui easque per avariciam appetendo seu etiam per iniustitiam obtinendo. Ad cuius evidentiem est sciendum quod res aliena potest concupisci sub triplice differentiᾳ graduali. Quidam enim concupiscunt rem alienam scientes quod non possunt eam cupitam obtinere. ideo non prosecuntur concupiscentiam. Si autem scirent se posse prosecuti concupita conaretur ad prosecutendum concupiscentiam in effectum esse isti realiter in concupiscentio peccant mortaliter.